

Το Βιβλίο του Ιωήλ και η Λαοδικειακή Εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας - Αριθμός Τριάντα Τρία

Jeff Pippenger
2026-01-21

Αριθμός Τριάντα Τρία

Κατά τον νόμο της Κυριακής, οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες συναντούν προφητικώς τους εργάτες της ενδεκάτης ώρας. Οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες είναι ήδη σφραγισμένοι, και τότε καλούν το πολύ πλήθος να εξέλθει από τη Βαβυλώνα και να σταθεί μαζί τους υπέρ του Σαββάτου της εβδόμης ημέρας. Η κρίση για τον οίκο του Θεού λήγει κατά τον νόμο της Κυριακής, και κατόπιν η κρίση μεταβαίνει στα έθνη, στο πολύ πλήθος — το άλλο ποίμνιο του Θεού. Η Αποκάλυψη επτά προσδιορίζει αμφοτέρως τις ομάδες, και στην πέμπτη σφραγίδα οι μάρτυρες από τους Σκοτεινούς Αιώνες ρωτούν «έως πότε» ο Θεός θα κρίνει την παπική εξουσία για το μαρτύριό τους; Τους λέγεται να αναπαυθούν στους τάφους τους έως ότου συμπληρωθεί μια δεύτερη ομάδα μαρτύρων της παπικής διώξεως, και τους δίδονται λευκές στολές. Το πολύ πλήθος της Αποκαλύψεως κεφάλαιο επτά φορεί λευκές στολές, διότι αντιπροσωπεύει τη δεύτερη ομάδα παπικών μαρτύρων στη συντόμως επερχόμενη κρίση του νόμου της Κυριακής. Η Αποκάλυψη επτά και η πέμπτη σφραγίδα αναφέρονται σε αυτές τις δύο ομάδες, όπως επίσης και οι εκκλησίες της Σμύρνης και της Φιλαδελφείας. Η Σμύρνη αντιπροσωπεύει τους μάρτυρες του τελικού παπικού λουτρού αίματος, και η Φιλαδέλφεια τις εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες.

Ο Πέτρος βρίσκεται κατά την τρίτη ώρα στην Καισάρεια Φιλίππου, και έπειτα από «έξι ημέρες», όχι έξι ώρες, θα βρισκόταν στο όριο του νόμου της Κυριακής, που είναι η ενάτη ώρα.

Και μεθ' ημέρας ἕξ ὁ Ἰησοῦς παραλαμβάνει τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν, καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ ἔλαμψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. Καὶ ἰδοῦ, ὤφθησαν αὐτοῖς Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας μετ' αὐτοῦ συνλαλοῦντες. Ματθαῖος 17:1–3.

Κατά τον κυριακάτικο νόμο, οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες συναντούν προφητικώς το μεγάλο πλήθος. Ο Ηλίας αντιπροσωπεύει τους εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες που δεν γέυονται θάνατο, και ο Μωυσής αντιπροσωπεύει εκείνους που αποθνήσκουν εν Κυρίω. Στέκονται μαζί με τον Χριστό κατά τον κυριακάτικο νόμο, όπου ο Χριστός χρίζει τη βασιλεία της δόξας Του, καθώς εδραίωσε τη βασιλεία της χάριτός Του επί του σταυρού. Εάν εξακολουθείτε ακόμη να παρακολουθείτε τη λογική που εκθέτουμε σε συνάφεια με την εξάωρη περίοδο από την τρίτη έως την ενάτη ώρα, τότε είναι αναγκαίο να δείτε κάτι που αποτελεί μία πολύ ιδιαίτερη απεικόνιση.

Η τρίτη ώρα της Καισαρείας του Φιλίππου είναι το άλφα του ωμέγα της ένατης ώρας της Καισαρείας της Παραθαλασσίας. Προσδιορίζω ότι όχι έξι ώρες, αλλά έξι ημέρες αργότερα, ο Πέτρος βρίσκεται στο Όρος της Μεταμορφώσεως, το οποίο επίσης απεικονίζει την ιστορία που

κορυφώνεται στον νόμο της Κυριακής, ο οποίος είναι η ένατη ώρα. Η περίοδος των έξι ημερών αντιστοιχεί με την περίοδο των έξι ωρών, αλλά μόνο ως φράκταλ από Καισάρεια σε Καισάρεια. Εκείνο που είναι πολύ ιδιαίτερο είναι ότι αυτό το φαινόμενο ενός φράκταλ της ιστορίας εντός της ιστορίας της περιόδου των έξι ωρών είναι ακριβώς ό,τι συμβαίνει όταν εξετάζετε την Πεντηκοστιανή περίοδο. Οι έξι ώρες από τον θάνατο του Χριστού έως την Πεντηκοστή αποτελούν φράκταλ της περιόδου από τον σταυρό έως το 34 μ.Χ., όταν ολοκληρώθηκε η ιερή εβδομάδα και το ευαγγέλιο μεταφέρθηκε στους Εθνικούς.

«Τώρα η υπερηφάνεια και ο φθόνος έκλεισαν την θύρα εναντίον του φωτός. Αν εδίδετο πίστη στις αναφορές που έφεραν οι ποιμένες και οι μάγοι, θα έθεται τους ιερείς και τους ραββίνους σε θέση εξαιρετικά ανεπιθύμητη, διαψεύδοντας τον ισχυρισμό τους ότι ήσαν οι ερμηνευτές της αλήθειας του Θεού. Αυτοί οι λόγιοι διδάσκαλοι δεν θα καταδέχονταν να διδαχθούν από εκείνους τους οποίους αποκαλούσαν εθνικούς. Δεν ήταν δυνατόν, έλεγαν, ο Θεός να τους είχε παραμερίσει, για να επικοινωνήσει με αμαθείς ποιμένες ή με απερίτμητους εθνικούς. Αποφάσισαν να δείξουν την περιφρόνησή τους προς τις αναφορές που αναστάτωναν τον βασιλέα Ηρώδη και ολόκληρη την Ιερουσαλήμ. Δεν θέλησαν ούτε καν να μεταβούν στη Βηθλεέμ, για να δουν αν τα πράγματα αυτά ήσαν έτσι. Και οδήγησαν τον λαό να θεωρεί το ενδιαφέρον για τον Ιησού ως φανατική έξαρση. Εδώ άρχισε η απόρριψη του Χριστού από τους ιερείς και τους ραββίνους. Από το σημείο αυτό η υπερηφάνειά τους και η πείσμων στάση τους αυξήθηκαν, ώσπου κατέληξαν σε εδραιωμένο μίσος κατά του Σωτήρος. Ενώ ο Θεός άνοιγε την θύρα προς τους εθνικούς, οι Ιουδαίοι ηγέτες έκλειναν την θύρα για τους εαυτούς τους.» Η Ζωή του Χριστού, 62.

Στο μέσον της ιερής εβδομάδος ο Χριστός σταυρώθηκε. Τριάμισι έτη αργότερα ο Στέφανος λιθοβολήθηκε και ο Κορνήλιος κάλεσε τον Πέτρο. Τριάμισι έτη μετά τον σταυρό, ο καιρός της χάριτος για τον αρχαίο Ισραήλ έχει πλήρως λήξει. Τότε ο Στέφανος κοίταξε στον ουρανό και είδε τον Χριστό να στέκεται, πράγμα το οποίο αποτελεί το σύμβολο της λήξεως του καιρού της χάριτος στο Δανιήλ ιβ' 1. Η θύρα έκλεισε για τον αρχαίο Ισραήλ και άνοιξε για τους εθνικούς.

Κατά την περίοδο από τον θάνατο του Χριστού κατά την ενάτη ώρα έως τον θάνατο του Στεφάνου και την κλήση του Πέτρου κατά την ενάτη ώρα, ο Κορνήλιος και ο Στέφανος είναι δύο μάρτυρες ότι εκπληρώθηκαν οι χίλιες διακόσιες εξήντα προφητικές ημέρες. Από την ενάτη ώρα του θανάτου έως την ενάτη ώρα του θανάτου μεσολάβησαν 1.260 προφητικές ημέρες. Η ενάτη ώρα του θανάτου έως την ενάτη ώρα της Πεντηκοστής προσδιορίζει ένα φράκταλ των 1.260 ημερών, μέσα σε διάστημα πενήντα δύο ημερών.

Το φράκταλ που ήταν η Πεντηκοστιανή περίοδος βρίσκεται στην αρχή εκείνων των 1.260 ημερών, και στο τέλος εκείνων των ημερών ο Πέτρος τοποθετείται προφητικώς τόσο κατά την τρίτη όσο και κατά την ενάτη ώρα στην Καισάρεια. Οι δύο Καισάρειες αντιπροσωπεύουν το άλφα και το ωμέγα μιας προφητικής εξάωρης περιόδου. Εντός της προφητικής εξάωρης περιόδου των δύο Καισαρειών, ο Πέτρος πορεύεται επί έξι ημέρες και φθάνει στο Όρος της Μεταμορφώσεως. Το Όρος αντιπροσωπεύει τη σφράγιση που κορυφώνεται στον νόμο της Κυριακής, όπου η θριαμβεύουσα εκκλησία υψώνεται υπεράνω όλων των ορέων. Αυτές οι έξι ημέρες αντιπροσωπεύουν την εξάωρη περίοδο από Καισάρεια σε Καισάρεια και αποτελούν ένα φράκταλ

εντός της περιόδου, καθώς και η Πεντηκοστιανή περίοδος ήταν ένα φράκταλ στην αρχή αυτής της ίδιας ιερής περιόδου.

Το αρχικό φράκταλ ήταν εκπλήρωση των εορτών της Άνοιξης που συνδέονται με την Πεντηκοστιανή περίοδο. Το τελικό φράκταλ από την Καισάρεια Φιλίππου έως το Όρος της Μεταμορφώσεως είναι επίσης προφητικώς συνδεδεμένο με την ιερή εβδομάδα. Στο Όρος ο Πατέρας μίλησε, όπως είχε πράξει κατά το βάπτισμα του Χριστού, και όπως θα έκανε λίγο πριν από τον σταυρό. Ο Πατέρας μίλησε ακουστώς τρεις φορές από την αρχή της ιερής εβδομάδας έως τον σταυρό. Μία φορά κατά το βάπτισμα, έπειτα στο Όρος της Μεταμορφώσεως, και κατόπιν μίλησε υπό τη σκιά του επικείμενου σταυρού.

Ο σταυρός είναι το ωμέγα των 1.260 ημερών που άρχισαν κατά το βάπτισμά Του. Το βάπτισμα και ο σταυρός είναι συγκεκριμένα ορόσημα της ιερής εβδομάδας του Δανιήλ εννέα, ταυτοποιώντας έτσι το Όρος της Μεταμορφώσεως ως μέρος της ιερής εβδομάδας. Εάν το πρώτο και το τελευταίο εκπληρώνουν ορόσημα της προφητείας της ιερής εβδομάδας, τότε το μεσαίο ορόσημο πρέπει, κατ' αναγκαιότητα προφητική, να πράττει το ίδιο.

Το βάπτισμα είναι ο πρώτος άγγελος· το Όρος της Μεταμορφώσεως είναι ο δεύτερος και ο σταυρός είναι ο τρίτος. Στο Όρος, ο Θεός προσδιόρισε τον Μωυσή και τον Ηλία ως οδοδείκτες της εκκλησίας του υπολοίπου. Η εφαρμογή συνδέεται ως ενιαίο σύνολο με το τριπλό σύμβολο του Πέτρου, του Ιακώβου και του Ιωάννου. Υπήρξαν τρεις φορές κατά τις οποίες ο Ιησούς πήρε μαζί Του τον Πέτρο, τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη. Την πρώτη φορά ήταν η ανάσταση της θυγατέρας του Ίαίρου, τη δεύτερη ήταν η Μεταμόρφωση και την τρίτη ήταν η Γεθσημανή. Την πρώτη φορά ο Πέτρος, ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης έγιναν μάρτυρες μιας αναστημένης δωδεκαετούς παρθένου.

Και συνέβη, όταν ο Ιησούς επέστρεψε, ο λαός τον υποδέχθηκε με χαρά· διότι όλοι τον ανέμεναν. Και ιδού, ήλθε ένας άνδρας ονόματι Ίαειρος, και αυτός ήταν άρχων της συναγωγής· και έπεσε στα πόδια του Ιησού, και τον ικέτευε να έλθει στο σπίτι του· διότι είχε μία μονογενή θυγατέρα, περίπου δώδεκα ετών, και αυτή ήταν ετοιμοθάνατη. Αλλ' ενώ εκείνος πορευόταν, τα πλήθη τον συνέθλιβαν. Λουκάς 8:40–42.

Το όνομα Ιάειρος σημαίνει «ο διαφωτιστής» και «το να είναι φωτεινός και ένδοξος». Από τις τρεις φορές κατά τις οποίες ο Πέτρος, ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης υπήρξαν κατ' αποκλειστικότητα προσκεκλημένοι του Χριστού, αυτή ήταν η πρώτη φορά, και ο Ιάειρος αντιπροσωπεύει τον πρώτο άγγελο που φωτίζει τη γη με τη δόξα του. Η δωδεκαετής παρθένος αντιπροσωπεύει τις παρθένους που πρόκειται να αναστηθούν ως οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες. Ο Χριστός έφθασε στην οικία της παρθένου θυγατέρας, έπειτα από τη συνάντησή Του με μια γυναίκα που είχε ροή αίματος επί δώδεκα έτη.

Και μια γυναίκα, που είχε ροή αίματος επί δώδεκα έτη, η οποία είχε δαπανήσει σε ιατρούς όλη την περιουσία της, χωρίς να μπορέσει να θεραπευθεί από κανέναν, πλησίασε από πίσω και άγγιξε το κράσπεδο του ενδύματός Του· και αμέσως η ροή του αίματός της σταμάτησε. Λουκάς 8:43, 44.

Εντοπίζεται μια δωδεκαετής παρθένος, και κατόπιν, στο επόμενο εδάφιο, εντοπίζεται μια γυναίκα που έχει αιμορραγία επί δώδεκα έτη. Η γυναίκα είχε το πρόβλημα της αιμορραγίας καθ' όλη τη

διάρκεια της ζωής της παρθένου. Ο Ιησούς επρόκειτο να περάσει δίπλα από τη γυναίκα με την αιμορραγία, για να φθάσει στην παρθένο θυγατέρα. Η γυναίκα αντιπροσωπεύει το μήνυμα του πρώτου αγγέλου, όπως αυτό αντιπροσωπεύεται από το μήνυμα προς τη Λαοδικεία. Ο Χριστός επρόκειτο να αναστήσει και να επαναφέρει την παρθένο στη ζωή, και η ασθενής γυναίκα, η Λαοδικεία γυναίκα, είχε ακόμη μια σύντομη ευκαιρία να αγγίξει τη Θεότητα. Ένα παιδί αντιπροσωπεύει την τελευταία γενεά, και ο Ιησούς περνά δίπλα από μια ασθενική γυναίκα, τη Λαοδικεία, για να αναστήσει την παρθένο των εσχάτων ημερών. Όταν η παρθένος ανασταίνεται, η γυναίκα είτε έχει θεραπευθεί είτε έχει παρακαμφθεί.

Χαρακτηριστικό του πρώτου αγγέλου είναι ο φόβος, και υπάρχουν δύο είδη φόβου.

Ενώ αυτός ακόμη ελάλει, έρχεται κάποιος από το σπίτι του αρχισυναγώγου, λέγοντας προς αυτόν· Η θυγάτηρ σου απέθανε· μη ενοχλείς πλέον τον Διδάσκαλον. Ο δε Ιησούς, όταν το ήκουσε, απεκρίθη προς αυτόν, λέγων· Μη φοβού· μόνον πίστευε, και θέλει σωθή. Λουκάς 8:49, 50.

Κατόπιν, ο Πέτρος, ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης εισέρχονται στο δωμάτιο όπου η ανάσταση, συμβολιζόμενη από το βάπτισμα του Χριστού, παρίστανε την ενδυνάμωση του πρώτου και του τρίτου αγγέλου. Το Όρος της Μεταμορφώσεως είναι η δεύτερη φορά που ο Πέτρος, ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης είναι μάρτυρες. Το Όρος της Μεταμορφώσεως είναι ο δεύτερος άγγελος, και όταν ο Χριστός πήρε τους ίδιους μαθητές στη Γεθσημανή, αυτό παρίστανε τον τρίτο άγγελο. Στο δεύτερο βήμα, στο Όρος της Μεταμορφώσεως, υπάρχει ένας «διπλασιασμός», διότι το ορόσημο του Όρους είναι το μέσον των τριών φορών κατά τις οποίες μίλησε ο Πατέρας. Η πρώτη ήταν κατά το βάπτισμά Του, το οποίο αντιστοιχεί με την ανάσταση της δωδεκαετούς παρθένου· η δεύτερη ήταν το Όρος, και η τρίτη ήταν ακριβώς πριν από τον σταυρό. Οι τρεις φορές που μίλησε ο Πατέρας και οι τρεις φορές που οι τρεις μαθητές πήγαν μόνοι τους με τον Ιησού συνδέονται μεταξύ τους από το γεγονός ότι το δεύτερο ορόσημο σε οποιαδήποτε από τις δύο γραμμές είναι το Όρος της Μεταμορφώσεως.

Και όταν εισήλθε στην οικία, δεν επέτρεψε σε κανέναν να εισέλθει, παρά μόνον στον Πέτρο, και στον Ιάκωβο, και στον Ιωάννη, και στον πατέρα και τη μητέρα της κόρης. Και όλοι έκλαιγαν και θρηνούσαν γι' αυτήν· εκείνος όμως είπε· Μη κλαίτε· δεν απέθανε, αλλά κοιμάται. Και τον περιγελούσαν, επειδή ήξεραν ότι είχε πεθάνει. Αφού δε τους έβγαλε όλους έξω, την έπιασε από το χέρι και φώναξε, λέγοντας· Κόρη, σήκω. Και το πνεύμα της επέστρεψε, και σηκώθηκε αμέσως· και διέταξε να της δώσουν να φάει. Και οι γονείς της εξεπλάγησαν· εκείνος όμως τους παρήγγειλε να μη πουν σε κανέναν τι είχε γίνει. Λουκάς 8:51–56.

Ο Πέτρος, ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης γίνονται μάρτυρες του πρώτου αγγέλου κατά την ανάσταση της παρθένου, η οποία είχε κοιμηθεί, όπως και ο Λάζαρος. Όταν εκείνη ξύπνησε, αμέσως σηκώθηκε και της δόθηκε τροφή. Όταν ο Ηλίας και ο Μωσής ανασταίνονται στην Αποκάλυψη ένδεκα, αμέσως εγείρονται, και έπειτα το Άγιο Πνεύμα εκχέεται χωρίς μέτρο, αντιπροσωπεύοντας την τροφή της παρθένου. Το Όρος της Μεταμορφώσεως ήταν έξι ημέρες μετά την Καισάρεια του Φιλίππου, εκτός από την περίπτωση κατά την οποία ο Λουκάς καταγράφει τα γεγονότα.

Και συνέβη περίπου οκτώ ημέρες μετά τους λόγους τούτους, πήρε μαζί του τον Πέτρο και τον Ιωάννη και τον Ιάκωβο, και ανέβηκε στο όρος για να προσευχηθεί. Και ενώ προσευχόταν, η όψη του προσώπου του αλλοιώθηκε, και το ένδυμά του έγινε λευκό και αστράπττον. Και ιδού, συνομιλούσαν μαζί του δύο άνδρες, οι οποίοι ήσαν ο Μωυσής και ο Ηλίας. Λουκάς 9:28–30.

Τόσο ο Ματθαίος όσο και ο Μάρκος λένουν με αποφασιστικότητα «μετὰ ἕξ ἡμέρας», ενώ ο Λουκάς λέγει «περὶ» οκτὼ ημερῶν. Οἱ συγγραφεῖς τῆς Βίβλου χρησιμοποιοῦσαν δύο τρόπους υπολογισμοῦ τοῦ χρόνου· ὁ ἓνας λεγόταν συμπεριληπτικός και ὁ ἄλλος αποκλειστικός. Με τὴν πρώτη ματιὰ αὐτὸ θα μπορούσε να φαίνεται ὡς ἀντίφαση, ἀλλὰ τὸ γεγονός ὅτι ὁ Λουκάς εἶπε «περὶ» δείχνει ὅτι μιλοῦσε με συμπεριληπτικούς ὀρους, και ὅταν ὁ Ματθαίος και ὁ Μάρκος λένουν «μετὰ ἕξ ἡμέρας», δηλώνουν ὅτι υπολόγιζαν πλήρεις ἡμέρες, και ὄχι τὴν ἡμέρα που ἀρχισε ἡ οκταήμερη περίοδος, οὔτε τὴν ἡμέρα που ἔληξε ἡ οκταήμερη περίοδος. Ἡ διαφορά αὐτὴ παράγει δύο αριθμητικὰ σύμβολα τῆς ἴδιας περιόδου· τὸ ἓνα εἶναι ὁ ἀριθμὸς οκτὼ και τὸ ἄλλο οἱ ἕξι ἡμέρες.

Αὐτὸ που ἐδραιώνεται με τὶς δύο μαρτυρίες τῆς περιόδου τῶν ἕξι ἢ οκτὼ ημερῶν ἀπὸ τὴν Καισάρεια Φιλίππου και τὸ Ὄρος τῆς Μεταμορφώσεως εἶναι ὅτι, κατὰ τὴν περίοδο κατὰ τὴν ὁποία ὁ Χριστὸς σφραγίζει τὶς εκατὸν σαράντα τέσσερις χιλιάδες, ὁ ἀριθμὸς οκτὼ ἀντιπροσωπεύει τὶς οκτὼ ψυχές ἐπάνω στὴν Κιβωτὸ του Νῶε, και ὁ ἀριθμὸς ἕξι ἀντιπροσωπεύει τὴν ἕκτη ἐκκλησία τῆς Φιλαδελφείας, ἡ ὁποία εἶναι προορισμένη να εἶναι ἡ ἐκκλησία που εἶναι ἡ οὐδόη, ἡ ὁποία εἶναι ἐκ τῶν ἐπτὰ. Μεταμορφώνονται στὴν οὐδόη κατὰ τὴ δοξοποίηση τοῦ Μωυσή, τοῦ Ηλία και τοῦ Χριστοῦ. Ἡ δοξοποίηση ἐπάνω στο ὄρος ἐπίσης προτυπώνεται ἀπὸ τὴ δοξοποίηση ἐπάνω στο ὄρος στὴν ἱστορία τοῦ Μωυσή.

Ὅταν ὁ Μωυσής ἀνέβηκε στο βουνό, πήρε μαζί του εβδομήντα πρεσβυτέρους και τὸν Ἰησοῦ τοῦ Ναυή.

Και ἀνέβη Μωυσῆς και Ἀαρὼν, Ναδάβ και Ἀβιούδ, και ἐβδομήκοντα ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ Ἰσραὴλ· και εἶδον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ· και ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ ἦτο ὡς ἔργον πλακόστρωτον ἐκ λίθου σαπφείρου, και ὡς αὐτὸ τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ ἐν τῇ καθαρότητι αὐτοῦ. Και ἐπὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ δὲν ἐπέβαλε τὴν χεῖρα αὐτοῦ· και εἶδον τὸν Θεόν, και ἔφαγον και ἔπιον. Και εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωυσῆν, Ἀνάβηθι πρὸς ἐμὲ εἰς τὸ ὄρος, και μείνε ἐκεῖ· και θέλω σοι δώσει πλάκας λιθίνας, και τὸν νόμον, και τὰς ἐντολάς, τὰς ὁποίας ἔγραψα, διὰ νὰ διδάξης αὐτοῦς.

Και ἐσηκώθη ὁ Μωυσῆς και Ἰησοῦς ὁ διάκονος αὐτοῦ· και ἀνέβη ὁ Μωυσῆς εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ. Και εἶπεν πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους· Μείνατε ἐνταῦθα δι' ἡμᾶς, ἕως οὔ ἐπιστρέψωμεν πρὸς ὑμᾶς· και ιδού, Ἀαρὼν και Ὡρ εἰσὶ μεθ' ὑμῶν· ἐάν τις ἔχη τινὰ ὑπόθεσιν, ἄς προσέλθῃ πρὸς αὐτοῦς.

Και ὁ Μωυσῆς ἀνέβηκε στο ὄρος, και νεφέλη ἐκάλυψε τὸ ὄρος. Και ἡ δόξα τοῦ Κυρίου κατῴκησε ἐπάνω στο ὄρος Σινά, και ἡ νεφέλη ἐκάλυπτε αὐτὸ ἐπὶ ἕξι ἡμέρες· και κατὰ τὴν ἐβδόμη ἡμέρα ἐκάλεσε τὸν Μωυσῆ ἐκ μέσου τῆς νεφέλης. Και ἡ ὄψις τῆς δόξης τοῦ Κυρίου ἦτο ὡς πυρ κατατρώγων ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Και ὁ Μωυσῆς εἰσήλθεν εἰς τὸ μέσον τῆς νεφέλης και ἀνέβηκε στο ὄρος· και ὁ Μωυσῆς ἦτο στο ὄρος σαράντα ἡμέρες και σαράντα νύκτες. Ἐξόδος 24:9–18.

Το μήνυμα του πρώτου αγγέλου ήταν η ανάσταση της θυγατέρας του Ίαείρου, σε αντιστοιχία με το βάπτισμα του Χριστού. Έπειτα, έξι ημέρες αργότερα, ήλθε το Όρος της Μεταμορφώσεως, το οποίο είναι ο δεύτερος άγγελος, που οδήγησε στον σταυρό, ο οποίος είναι ο τρίτος άγγελος. Ως δεύτερος άγγελος, το Όρος έχει διπλή μαρτυρία, καθόσον η ομιλία του Πατρός στο Όρος συνδέεται με μια δεύτερη γραμμή των τριών. Οι τρεις φορές κατά τις οποίες ο Πέτρος, ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης υπήρξαν αποκλειστικοί προσκεκλημένοι του Χριστού, και οι τρεις φορές κατά τις οποίες μίλησε ο Πατήρ, αμφότερες προσδιορίζουν τη δεύτερη εκδήλωση της φωνής του Πατρός, και η δεύτερη φορά κατά την οποία ο Ιησούς έλαβε μαζί Του τον Πέτρο, τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη ήταν το Όρος της Μεταμορφώσεως. Το δεύτερο ορόσημο του Όρους έχει διπλή μαρτυρία της φωνής του Πατρός και των τριών μαθητών, διότι το δεύτερο μήνυμα πάντοτε προσδιορίζει έναν «διπλασιασμό».

Η εξάωρη περίοδος μεταξύ της εσπερινής και της πρωινής θυσίας, η οποία αντιπροσωπεύεται από τις έξι ημέρες του Ματθαίου και του Μάρκου από την Καισάρεια Φιλίππου έως το Όρος, αντιπροσωπεύεται από τις έξι ημέρες του Μωυσή, έως ότου κληθεί μέσα στη νεφέλη κατά την έβδομη ημέρα.

Η γραμμή αρχίζει με τον χρόνο της αναμονής του δευτέρου αγγέλου, καθώς ο Μωυσής δίνει εντολή στους εβδομήκοντα πρεσβυτέρους να «περιμένουν» έως ότου επιστρέψει. Οι πρώτες έξι ημέρες στη γραμμή είναι απομονωμένες, αλλά εξακολουθούν να αποτελούν μέρος του συνόλου των 46 ημερών. Οι έξι ημέρες είναι μια περίοδος που οδηγεί στην τρίτη δοκιμασία, η οποία παριστάνεται από σαράντα ημέρες. Οι 46 ημέρες συμβολίζουν τον ναό· οι έξι ημέρες είναι οι έξι ώρες από τον θάνατο του Χριστού έως την Πεντηκοστή, οι έξι ώρες από τη σταύρωσή Του έως τον θάνατό Του, οι έξι ώρες από την Καισάρεια έως την Καισάρεια και οι έξι ώρες του Πέτρου από το υπερώο έως τον ναό. Ο Μωυσής λαμβάνει τον Νόμο της διαθήκης και τις οδηγίες για το πώς να ανεγείρει τον ναό. Αν και η Γραφή λέγει ότι κανένας άνθρωπος δεν έχει δει τον Θεό, οι πρεσβύτεροι «είδαν τον Θεόν του Ισραήλ». Η δόξα του Θεού επί του όρους με τον Μωυσή και τους πρεσβυτέρους προτυποποιούσε τη δοξοποίηση στο Όρος της Μεταμορφώσεως. Αμφότερα περιλαμβάνουν την περίοδο των έξι ημερών. Η γραμμή του Μωυσή περιλαμβάνει τον χρόνο της αναμονής του δευτέρου αγγέλου και τις πλήρεις σαράντα έξι ημέρες που αντιπροσωπεύουν τον ναό. Οι σαράντα ημέρες κατά τις οποίες έλαβε τον νόμο αντιπροσωπεύουν τη σφράγιση.

Ο Πέτρος βρισκόταν στην Καισάρεια του Φιλίππου κατά την τρίτη ώρα, καθ' οδόν προς την Καισάρεια την Παραλία κατά την ενάτη ώρα, και μέσα σε έξι έως οκτώ ημέρες βρίσκεται στο Όρος, παραμένοντας μαζί με τους εβδομήντα πρεσβυτέρους του Μωυσέως, όταν βλέπει όραμα του δοξασμένου Κυρίου, όπως ακριβώς και ο Δανιήλ στο δέκατο κεφάλαιο. Ο Δανιήλ είδε τον Κύριο πρόσωπο προς πρόσωπο, όπως και ο Γεδεών και οι εβδομήντα πρεσβύτεροι. Το Όρος της Μεταμορφώσεως είναι εκεί όπου το λαοδικειακό κίνημα των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων μεταμορφώνεται στο φιλαδελφειακό κίνημα των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων. Γίνονται η όγδοη εκκλησία, η οποία είναι η έκτη εκκλησία· έτσι βλέπουμε έξι ημέρες και οκτώ ημέρες.

Οι έξι ώρες από τη σταύρωση έως τον θάνατό Του, οι έξι ώρες της Πεντηκοστής, οι έξι ώρες από Καισάρεια έως Καισάρεια, οι έξι ημέρες έως το Όρος της Μεταμορφώσεως και οι έξι ημέρες του Μωυσή που οδήγησαν στις σαράντα ημέρες, είναι η ίδια γραμμή. Μεταξύ της Καισαρείας

Φιλίππου, η οποία είναι το Πάνειον, και του νόμου της Κυριακής, οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες σφραγίζονται. Αυτή η σφράγιση προκαλεί διαίρεση.

Και εγώ, ο Δανιήλ, μόνος είδα την οπτασία· διότι οι άνδρες που ήσαν μαζί μου δεν είδαν την οπτασία· όμως μέγας τρόμος έπεσε επάνω τους, ώστε έφυγαν για να κρυφθούν. Δανιήλ 10:7.

Ο Μωυσής αποχωρίστηκε από τους πρεσβυτέρους όταν είπε: «Μείνате εδώ για μᾶς, ἕως ὅτου επιστρέψωμεν πάλιν πρὸς ἐσᾶς». Ο Μωυσής αποχωρίστηκε από τους ἑβδομήκοντα κατὰ τὸν καιρὸ τῆς ἀναμονῆς, καὶ αἱ ἑβδομήκοντα ἑβδομάδες ἀντιπροσωπεύουν χρόνον δοκιμασίας γιὰ τὸν λαὸ τῆς προτέρας διαθήκης. Ὅταν ἔληξε ἡ ἑβδομηκοστὴ ἑβδομάς, καὶ αὕτη ἡ ἑβδομηκοστὴ ἑβδομάς ἦταν ἡ ἱερὰ ἑβδομάς κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Χριστὸς ἔβεβαίωσε τὴν διαθήκην μετὰ πολλῶν, τότε ὁ Χριστὸς ἀπεχωρίσθη πλήρως ἀπὸ τὸν λαὸ τῆς προτέρας διαθήκης. Ἡ περίοδος κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ λαὸς τῆς προτέρας διαθήκης ἠδύνατο νὰ ἐπιλύσῃ τὸ ζήτημα τῆς αἰμορροΐδος του, πράγμα πού γι' αὐτοὺς σήμαινε ὅτι ἐπίστευαν πως ἐσώζοντο διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Ἀβραάμ, εἶχε λήξει, καὶ ἡ δωδεκαετῆς παρθένος ἀνεστήθη γιὰ νὰ διακονῇ. Ἀφ' ἧς στιγμῆς ἤρξατο ὁ καιρὸς τῆς ἀναμονῆς, ὁ Μωυσής ἔλαβε τὸν νόμον τῆς διαθήκης καὶ τὰς ὁδηγίας γιὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ναοῦ.

Ὅταν ο Πέτρος, ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης βρίσκονταν στο Ὄρος, η σφράγιση του λαού του Θεού και η επακόλουθη ανύψωσή του ως λάβαρου παριστάνει εκείνον τον λαό της διαθήκης ως τον ναό των εκατόν τεσσαράκοντα τεσσάρων χιλιάδων. Οι εργάτες της ενδεκάτης ὥρας κατόπιν προστίθενται σε εκείνον τον ναό.

Οὕτω λέγει Κύριος· Φυλάσσετε κρίσιν καὶ πράττετε δικαιοσύνην· διότι ἡ σωτηρία μου ἐγγίζει νὰ ἔλθῃ, καὶ ἡ δικαιοσύνη μου νὰ ἀποκαλυφθῇ. Μακάριος ὁ ἄνθρωπος ὁ ποιῶν τοῦτο, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁ κρατῶν αὐτό· ὁ φυλάττων τὸ σάββατον ἀπὸ τοῦ νὰ μὴν βεβηλώσῃ αὐτό, καὶ ὁ φυλάττων τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ παντὸς κακοῦ. Καὶ ἂς μὴ λέγῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀλλογενοῦς, ὁ προσκολληθεὶς εἰς τὸν Κύριον, λέγων· Ὁ Κύριος με ἀπεχώρισεν ὅλως ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· καὶ ἂς μὴ λέγῃ ὁ εὐνοῦχος· Ἴδου, ἐγὼ εἰμὶ ξηρὸν δένδρον. Διότι οὕτω λέγει Κύριος πρὸς τοὺς εὐνοῦχους, οἵτινες φυλάττουσι τὰ σάββατά μου, καὶ ἐκλέγουσι τὰ ἄρεστὰ εἰς ἐμέ, καὶ κρατοῦσι τὴν διαθήκην μου· εἰς αὐτοὺς θέλω δώσειν ἐν τῷ οἴκῳ μου καὶ ἐντὸς τῶν τειχῶν μου τόπον καὶ ὄνομα καλύτερον παρὰ υἱῶν καὶ θυγατέρων· θέλω δώσειν εἰς αὐτοὺς ὄνομα αἰώνιον, τὸ ὁποῖον δὲν θέλει ἐκκοπῆ. Καὶ τοὺς υἱοὺς τοῦ ἀλλογενοῦς, οἵτινες προσκολλῶνται εἰς τὸν Κύριον, διὰ νὰ δουλεύωσιν αὐτόν, καὶ νὰ ἀγαπῶσι τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ εἶναι δοῦλοι αὐτοῦ, ἕκαστον τὸν φυλάττοντα τὸ σάββατον ἀπὸ τοῦ νὰ μὴν βεβηλώσῃ αὐτό, καὶ κρατοῦντα τὴν διαθήκην μου· καὶ αὐτοὺς θέλω φέρει εἰς τὸ ἅγιόν μου ὄρος, καὶ θέλω εὐφράνει αὐτοὺς ἐν τῷ οἴκῳ τῆς προσευχῆς μου· τὰ ὀλοκαυτώματα αὐτῶν καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν θέλουσι γίνεσθαι δεκτὰ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου μου· διότι ὁ οἶκός μου θέλει ὀνομασθῆ οἶκος προσευχῆς διὰ πάντας τοὺς λαοὺς.

Ο Κύριος ο Θεός, ο συνάγων τους εκδιωγμένους του Ισραήλ, λέγει· Ἐτι θέλω συνάξει πρὸς αὐτόν και ἄλλους, εκτός εκείνων που ἔχουν ἤδη συναχθεῖ πρὸς αὐτόν. Ησαΐας 56:1–8.

Ο Πέτρος, ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης, καθώς και ο Μωυσής, αντιπροσωπεύουν τους «ἀποβεβλημένους τοῦ Ἰσραήλ», οι οποίοι εκβάλλονται ἀπὸ τους ἀδελφούς τους που τους μίσησαν.

Οὕτως λέγει Κύριος· Ὁ οὐρανὸς εἶναι ὁ θρόνος μου, καὶ ἡ γῆ τὸ ὑποπόδιόν μου· ποῖος εἶναι ὁ οἶκος τὸν ὁποῖον οἰκοδομεῖτε δι' ἐμέ; καὶ ποῖος εἶναι ὁ τόπος τῆς ἀναπαύσεώς μου;

Διότι ὅλα αὐτὰ τα ἔκαμε τὸ χέρι μου, καὶ ὅλα αὐτὰ ἐγέναν, λέγει ὁ Κύριος· ἀλλὰ εἰς τούτον θέλω ἐπιβλέψαι, εἰς τὸν πτωχὸν καὶ συντετριμμένον τὸ πνεῦμα, καὶ τὸν τρέμοντα εἰς τὸν λόγον μου. Ὅστις σφάζει βουν, εἶναι ὡς να ἐφόνευσε ἄνθρωπον· ὅστις θυσιάζει ἀρνίον, ὡς να ἀπέκοψε τὸν τράχηλον κυνός· ὅστις προσφέρει προσφορὰν, ὡς να προσέφερε αἷμα χοίρου· ὅστις καίει θυμίαμα, ὡς να εὐλογούσε εἰδῶλον. Ναι, αὐτοὶ ἐξέλεξαν τὰς οδοὺς αὐτῶν, καὶ ἡ ψυχὴ αὐτῶν εὐφραίνεται εἰς τὰ βδελύγματα αὐτῶν. Καὶ ἐγὼ θέλω ἐκλέξει τὰς πλάνας αὐτῶν, καὶ θέλω ἐπιφέρει ἐπ' αὐτοὺς ἐκεῖνα που φοβοῦνται· διότι ὅταν ἐκάλεσα, οὐδεὶς ἀπεκρίθη· ὅταν ἐλάλησα, δὲν ἤκουσαν· ἀλλὰ ἐπραξαν τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν μου, καὶ ἐξέλεξαν ἐκεῖνο εἰς τὸ ὁποῖον δὲν εὐηρεστήθην.

Ἀκούσατε τὸν λόγο τοῦ Κυρίου, σεις που τρέμετε στὸν λόγο αὐτοῦ· Οἱ ἀδελφοὶ σας, που σας μίσησαν, που σας ἀπέβαλαν ἐξαιτίας τοῦ ὀνόματός μου, εἶπαν· Ἄς δοξασθῇ ὁ Κύριος· ἀλλὰ αὐτὸς θα ἐμφανισθῇ πρὸς χαρὰν σας, καὶ ἐκεῖνοι θα κατασχνθούν. Ησαΐας 66:1-5.

Ἡ λέξη «χαρά» ἀπαντᾷ πολυάριθμες φορές καὶ με πολλοὺς τρόπους στὶς Γραφές, ὅπως καὶ ἡ λέξη «κατασχνόμενος». Στὸ πλαίσιο τοῦ μηνύματος τοῦ Πέτρου ἀπὸ τὸ βιβλίον τοῦ Ἰωήλ, ἡ ἀντιπαράθεση κατασχνῆς καὶ χαρᾶς ἀποτελεῖ παραλληλισμὸν, ὅπως οἱ φρόνιμες καὶ οἱ μωρές ἢ ὁ σίτος καὶ τὰ ζιζάνια. Ἡ κατασχνῆ καὶ ἡ χαρὰ ἀντιπροσωπεύουν, στὸ πλαίσιο τοῦ Ἰωήλ, ἐκεῖνους που ἔχουν τὸ ἔλαιο, ἢ τὸ μήνυμα τῆς ὀσμῆς βροχῆς, ἐναντὶ ἐκείνων που δὲν τὸ ἔχουν. Μόνον ὅταν διακρίνετε αὐτὴ τὴ λεπτομέρεια μπορεῖτε να φθάσετε στὸ βαθύτερον νόημα τοῦ «Οἱ ἀδελφοὶ σας, που σας μισοῦσαν, που σας ἀπέβαλλαν ἐξαιτίας τοῦ ὀνόματός μου». Αὐτοὶ οἱ ἀδελφοὶ εἶναι ἐκεῖνοι που, στὸ Spalding and Magan, σελίδες μία καὶ δύο, εἶναι οἱ «τυπικοὶ Ἀντβεντιστές, ὅπως ὁ Ἰούδας», που θα «μας προδώσουν στους Καθολικοὺς», «διότι μας μισοῦσαν ἐξαιτίας τοῦ Σαββάτου, ἐπειδὴ δὲν μπορούσαν να τὸ ἀντικρούσουν». Οἱ ἀδελφοὶ σας που σας μισοῦν, σας ἀποβάλλουν ἐξαιτίας τοῦ μηνύματος τοῦ Σαββάτου τῆς γῆς, τοῦ ἐπτά φορές τοῦ Μωυσῆ, τὸ ὁποῖον δὲν μπορεῖ να ἀντικρουσθῇ. Τὸ σημεῖον ἐδὴ εἶναι ὅτι ἀποβάλλετε ἐξαιτίας ἐνὸς δογματικοῦ ἐπιχειρήματος, μιᾶς συζήτησης, ὅπως τὸ ἀποκαλεῖ ὁ Ησαΐας, καὶ ἡ δογματικὴ αὐτὴ συζήτησις εἶναι τὸ μήνυμα τῆς ὀσμῆς βροχῆς.

Ὁ Ἰωήλ ἀποκαλεῖ ἐκεῖνον τὸ μήνυμα «νέον οἶνον», καὶ ἀν ἔχεις ἐκεῖνον τὸ μήνυμα, ἔχεις χαρὰ. Ἀν δὲν τὸ ἔχεις, ἀφυπνίζεσαι, ὅπως οἱ μέθυσοι τοῦ Ἰωήλ, γιὰ να διαπιστώσεις ὅτι ὁ νέος οἶνος ἀφαιρέθηκε ἀπὸ τὸ στόμα σου. Τότε εἶσαι προφητικῶς «κατασχνόμενος». Ἡ τάξις που ἔχει τὸ ἔλαιο ἔχει χαρὰ, καὶ ἡ τάξις που δὲν ἔχει ἔλαιο κατασχνύεται. Τὸ ἔλαιο εἶναι ἐπίσης νέος οἶνος, καὶ συνδέεται με τὴν χαρὰ. Γι' αὐτὸ ὁ Ησαΐας λέγει: «Ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦ Κυρίου». Ἡ μία τάξις ἐπιλέγει να ἀκούσει, καὶ ἡ ἄλλη δὲν προσέχει εἰς τὸν ἦχον τῆς σάλπιγγος. Ὁ Ησαΐας προσδιορίζει συγκεκριμένως τὴν τάξις ἐκείνων που ἀκούν, ὅταν δηλώνει: «οἱ τρέμοντες εἰς τὸν λόγον αὐτοῦ». Ὁ Κύριος συνάγει ἐκεῖνους που ἔχουν ἐκβληθῇ ἐξαιτίας τοῦ μηνύματος που ἐφθασε τὴν 11η Σεπτεμβρίου, καὶ κατὰ τὸν νόμον τῆς Κυριακῆς συνάγει τους εὐνοῦχους τοῦ Ησαΐα, οἱ ὁποῖοι παριστάνονται ὡς ξηρὰ δένδρα. Ἐάν κρατήσουν τὴν διαθήκην, δὲν θα εἶναι πλέον χωρισμένοι ἀπὸ τὸ ἅγιον ὄρον τοῦ Θεοῦ.

Ένας ευνούχος ή ένα ξηρό δέντρο αντιπροσωπεύουν τον θάνατο. Ένας ευνούχος δεν μπορεί να τεκνοποιήσει και ένα ξηρό δέντρο δεν έχει ζωή. Η υπόσχεση είναι ότι, εάν εκείνοι οι Εθνικοί, ή οι εργάτες της ενδεκάτης ώρας, δεχθούν τη διαθήκη που αντιπροσωπεύεται από το Σάββατο, θα έχουν υιούς και θυγατέρες. Πρώτα συνάγει τους εξόριστους του Ισραήλ, έπειτα υιώνει αυτούς τους εξόριστους ως σημείο και κατόπιν συνάγει το άλλο ποίμνιό Του. Η πρώτη και η δεύτερη σύναξη αντιπροσωπεύουν την περίοδο από την 11η Σεπτεμβρίου έως τον νόμο της Κυριακής, όταν το Άγιο Πνεύμα ραντίζει, καθώς και την περίοδο από τον νόμο της Κυριακής έως ότου εγερθεί ο Μιχαήλ και η όψιμη βροχή εκχυθεί χωρίς μέτρο. Και στις δύο περιόδους η όψιμη βροχή είναι ένα μήνυμα, το οποίο, εάν το έχεις, φέρνει χαρά, και εάν δεν το έχεις, φέρνει ντροπή.

Το βιβλίο του Ματθαίου διαιρείται σε τρεις γραμμές, οι οποίες αντιπροσωπεύουν τους τρεις αγγέλους της Αποκαλύψεως δεκατέσσερα. Καθεμιά από τις τρεις γραμμές περιέχει επίσης φράκταλ των τριών αγγέλων. Η δεύτερη γραμμή, από το κεφάλαιο ένδεκα έως το κεφάλαιο είκοσι δύο, αποτελεί το κέντρο, διότι είναι ο δεύτερος άγγελος, ο οποίος τοποθετείται μεταξύ του πρώτου και του τρίτου αγγέλου. Το βιβλίο του Ματθαίου είναι το ίδιο μια κεντρική γραμμή, όταν θεωρούμε τα κεφάλαια ένδεκα έως είκοσι δύο στο πλαίσιο των διαθηκικών κεφαλαίων της Γένεσεως και της Αποκαλύψεως.

Το κέντρο των δώδεκα κεφαλαίων της διαθήκης είναι του Ματθαίου, και η κεντρική γραμμή των τριών γραμμών του Ματθαίου βρίσκεται στα ίδια δώδεκα κεφάλαια. Το κέντρο αυτών των δώδεκα κεφαλαίων είναι η σφράγιση των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων. Αυτό το κεντρικό σημείο αντιπροσωπεύεται από τρία εδάφια, τα οποία αντιστοιχούν στα τρία κεντρικά εδάφια των δώδεκα κεφαλαίων της διαθήκης της Γένεσης και της Αποκάλυψης.

Ο Πέτρος είναι το κεντρικό σημείο του κεντρικού σημείου του κεντρικού σημείου, και αντιπροσωπεύει την πρώτη και την έσχατη χριστιανική νόμφη. Αυτή είναι η υπογραφή του Άλφα και του Ωμέγα. Ο Παλμωνί έθεσε επίσης την υπογραφή Του επάνω στην αλλαγή του ονόματος του Πέτρου, όταν σχεδίασε το αίνιγμα του ονόματος του Πέτρου στα Αγγλικά. Ο Ιησούς μίλησε στον Πέτρο στα Εβραϊκά, και η συνομιλία καταγράφηκε στα Ελληνικά και κατόπιν αποδόθηκε στα Αγγλικά. Στα Αγγλικά, ο Παλμωνί ονόμασε τον Πέτρο χρησιμοποιώντας το 16ο γράμμα του αγγλικού αλφαβήτου, ακολουθούμενο από το 5ο γράμμα, το οποίο ακολουθείται από το 20ό, το οποίο ακολουθείται από το 5ο, το οποίο ακολουθείται από το 18ο, γνωρίζοντας πλήρως, όταν Εκείνος, ως Παλμωνί, δημιούργησε το όνομα που θα περνούσε από τα Εβραϊκά, στα Ελληνικά και στα Αγγλικά. Σχεδίασε επίσης ώστε το αγγλικό όνομα να επιτρέπει ένα αίνιγμα πολλαπλασιασμού αυτών των πέντε γραμμάτων, προκειμένου να φθάσει στον αριθμό εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες. Ο Παλμωνί, ο οποίος είναι επίσης ο πρώτος και ο έσχατος, σχεδίασε ώστε το πρώτο από αυτά τα πέντε και το τελευταίο από τα πέντε αγγλικά γράμματα που συνθέτουν το όνομα Peter να είναι το 16ο και το 18ο γράμμα, διότι το όνομα Peter επρόκειτο να εμφανισθεί στο Κατά Ματθαίον 16:18.

Με όλα όσα αναφέρθηκαν περί του Πέτρου, εξακολουθούμε να πρέπει να εξετάσουμε τη «χρυσή αναλογία». Η χρυσή αναλογία αντιπροσωπεύεται από το κατά Ματθαίον 16:18, διότι η αναλογία είναι 1.618. Η χρυσή αναλογία συνδέεται με τα φράκταλ της φύσεως, και όταν ο Palmoni τοποθετεί τον Πέτρο στο κατά Ματθαίον 16:18, ο Palmoni προσδιορίζει ότι το προφητικό κλειδί

που τίθεται επί του ώμου του Ελιακίμ στο Ησαΐας 22:22, και τα προφητικά κλειδιά που δίδονται στον Πέτρο και στην εκκλησία στο εν λόγω χωρίο, περιλαμβάνει προφητικά φράκταλ.

Η Καισάρεια Φιλίππου κατά την τρίτη ώρα έως την Καισάρεια τη Θαλασσία κατά την ενάτη ώρα αντιπροσωπεύει ένα φράκταλ της τρίτης ώρας, όταν ο Χριστός σταυρώθηκε, έως την ενάτη ώρα, όταν ο Κορνήλιος έστειλε να καλέσουν τον Πέτρο. Η Πεντηκοστιανή περίοδος, από την τρίτη ώρα της σταυρώσεως έως τον Πέτρο στον ναό κατά την Πεντηκοστή, κατά την ενάτη ώρα, είναι ένα φράκταλ των 1.260 ημερών από τον σταυρό έως τον Κορνήλιο. Οι τρεις φορές που μίλησε ο Πατέρας είναι ένα φράκταλ των τριών αγγέλων, όπως και οι τρεις φορές που ο Ιησούς έλαβε μαζί Του μόνο τον Πέτρο, τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη. Η προφητική πληροφορία που είναι κωδικοποιημένη στα εδάφια όπου ο Πέτρος απεικονίζει τις εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες είναι τόσο βαθιά όσο οποιαδήποτε αλήθεια υπήρξε ποτέ, και όμως δεν έχουμε ακόμη τοποθετήσει τον Πέτρο στο Πάνειον στο ενδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ.

Θα συνεχίσουμε αυτή τη μελέτη στο επόμενο άρθρο.

Πέτρος, απόστολος του Ιησού Χριστού, προς τους παρεπιδήμους της διασποράς στον Πόντο, τη Γαλατία, την Καππαδοκία, την Ασία και τη Βιθυνία, εκλεκτούς κατά την πρόγνωση του Θεού Πατρός, διά του αγιασμού του Πνεύματος, εις υπακοήν και ραντισμόν του αίματος του Ιησού Χριστού· χάρις και ειρήνη να πληθυνθούν σε σας. Ευλογημένος ο Θεός και Πατήρ του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, ο οποίος, κατά το πολύ έλεός του, μας αναγέννησε εις ελπίδα ζώσα διά της αναστάσεως του Ιησού Χριστού εκ νεκρών, εις κληρονομίαν άφθαρτον και αμίαντον και αμάραντον, πεφυλαγμένην εν τοις ουρανοίς διά σας, οι οποίοι διά της δυνάμεως του Θεού φυλάττεσθε διά της πίστεως εις σωτηρίαν έτοιμην να αποκαλυφθεί εν καιρώ εσχάτω.

Δι' αυτού αγαλλιάσθε μεγάλως, αν και τώρα, αν είναι αναγκαίο, λυπείσθε για λίγο διάστημα μέσα σε ποικίλους πειρασμούς· ώστε η δοκιμασία της πίστεώς σας, πολύ πολυτιμότερη από το χρυσάφι που φθείρεται, αν και δοκιμάζεται με φωτιά, να βρεθεί σε έπαινο και τιμή και δόξα κατά την αποκάλυψη του Ιησού Χριστού· τον οποίο, αν και δεν είδατε, αγαπάτε· στον οποίο, αν και τώρα δεν τον βλέπετε, όμως πιστεύοντας, αγαλλιάσθε με χαρά ανεκλάλητη και δεδοξασμένη· λαμβάνοντας το τέλος της πίστεώς σας, δηλαδή τη σωτηρία των ψυχών σας.

Περὶ ταύτης τῆς σωτηρίας ἐξεζήτησαν καὶ ἐξηρένησαν μετὰ ἐπιμελείας οἱ προφηῆται, οἱ προφητεύσαντες περὶ τῆς χάριτος τῆς μέλλουσας εἰς ὑμᾶς· ἐρευνῶντες εἰς τίνα ἢ ποῖον καιρὸν ἐδήλου τὸ ἐν αὐτοῖς Πνεῦμα Χριστοῦ, ὅτε προεμαρτύρητο τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα καὶ τὰς δόξας τὰς μετὰ ταῦτα. Εἰς οὓς ἀπεκαλύφθη ὅτι οὐχὶ εἰς ἑαυτούς, ἀλλ' εἰς ἡμᾶς διηκόνουν αὐτά, τὰ ὅποια νῦν ἀνηγγέλησαν εἰς ὑμᾶς διὰ τῶν εὐαγγελισαμένων ὑμᾶς ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἀποσταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ, εἰς ᾧ ἐπιθυμοῦσιν ἄγγελοι παρακύψαι.

Διό, αναζωσθέντες τας οσφύας του νοός σας, εγκρατεύεσθε και ελπίζετε τελείως εις την χάριν, ήτις μέλλει να φερθή προς εσάς κατά την αποκάλυψιν του Ιησού Χριστού· ως τέκνα υπακοής, μη συμμορφούμενοι προς τας προτέρας επιθυμίας, τας οποίας είχατε εν τη αγνοία σας· αλλά καθώς είναι άγιος εκείνος όστις σας εκάλεσεν, ούτω και σεις γίνεσθε άγιοι εν πάση διαγωγή· διότι είναι γεγραμμένον· Άγιοι γίνεσθε, διότι εγώ είμαι άγιος.

Και εάν επικαλείσθε ως Πατέρα Εκείνον ο οποίος, χωρίς προσωποληψία, κρίνει κατά το έργο εκάστου, διάγετε με φόβο τον καιρό της παροικίας σας εδώ· επειδή γνωρίζετε ότι δεν ελυτρώθητε με φθαρτά πράγματα, με άργυρο ή χρυσό, από τη ματαία διαγωγή σας, την παραδοθείσα από τους πατέρες σας, αλλά με το πολύτιμο αίμα του Χριστού, ως αμνού αμώμου και ασπίλου· ο οποίος, αληθώς, είχε προορισθεί προ καταβολής κόσμου, αλλά εφανερώθη στους εσχάτους αυτούς καιρούς για χάρη σας, οι οποίοι δι' αυτού πιστεύετε εις τον Θεόν, τον αναστήσαντα αυτόν εκ νεκρών και δόντα εις αυτόν δόξαν, ώστε η πίστη σας και η ελπίδα σας να είναι εις τον Θεόν. Επειδή εκαθαρίσατε τας ψυχάς σας διά της υπακοής εις την αλήθεια, διά του Πνεύματος, προς ανυπόκριτη φιλαδελφία, αγαπήσατε αλλήλους εκ καρδίας καθαράς, ενθέρμως· επειδή ανεγεννήθητε, όχι από σπορά φθαρτή, αλλά άφθαρτη, διά του λόγου του Θεού, ο οποίος ζει και μένει εις τον αιώνα. Διότι πάσα σαρξ είναι ως χόρτος, και πάσα η δόξα του ανθρώπου ως άνθος χόρτου. Ο χόρτος εξηράνθη, και το άνθος αυτού εξέπεσε· αλλά ο λόγος του Κυρίου μένει εις τον αιώνα. Και αυτός είναι ο λόγος ο οποίος εκηρύχθη προς εσάς διά του ευαγγελίου. 1 Πέτρου 1:1–25.